

BE DONE WITH HER, CATULLUS!

Miser Catulle, desinas ineptire,
 et quod vides perisse perditum ducas.
 Fulsero quondam candidi tibi soles,
 cum ventitabas quo puella ducebat
 amata nobis quantum amabitur nulla; 5
 ibi illa multa cum iocosa fiebant
 quae tu volebas nec puella nolebat,
 fulsero vere candidi tibi soles.
 Nunc iam illa non volt: tu quoque, impotens, noli,
 nec quae fugit sectare, nec miser vive, 10
 sed obstinata mente perfer, obdura.
 Vale, puella! Iam Catullus obdurat,
 nec te requiret, nec rogabit invitam.
 At tu dolebis, cum rogaberis nulla.
 Scelesti, vae te! Quae tibi manet vita? 15
 Quis nunc te adibit? Cui videberis bella?
 Quem nunc amabis? Cuius esse diceris?
 Quem basiabis? Cui labella mordebis?
 At tu, Catulle, destinatus obdura.